Rīgas pilsētas tiesa
SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2024.gada 7.augustā

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese Vita Rūsiņa,
piedaloties prokuroram Viktoram Vendenam,
atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu, kur **/pers. A/, personas kods /personas kods/,** apsūdzēts pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas un 312.panta otrās daļas.

Aprakstošā daļa

[1] Pārbaudījusi un novērtējusi krimināllietas materiālus, tiesa konstatēja, ka /pers. A/ vadīja transportlīdzekli, atrodoties alkohola ietekmē un bez tiesībām vadīt transportlīdzekļus, šādos apstākļos:

2024.gada 9.martā ap pulksten 2.14 /pers. A/ vadīja citai personai piederošu transportlīdzekli – automašīnu Opel Zafira v/n /reģistrācijas numurs/, ar kuru brauca pa Daugavgrīvas ielu no Baltās ielas puses Podraga ielas virzienā, Rīgā, atrodoties alkohola ietekmē un bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas).

Minimālā alkohola koncentrācija /pers. A/ izelpojamā gaisā konstatēta 1,74 promiles.

Tādejādi /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

[2] Turklāt viņš izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas, šādos apstākļos:

Ar Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 20.aprīļa spriedumu /pers. A/ sodīts ar brīvības atņemšanu uz 10 (desmit) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 7 (septiņiem) gadiem. Nolēmums stājies spēkā 2023.gada 3.maijā.

Pilnībā neizciešot transportlīdzekļa vadīšanas tiesību ierobežošanas sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 20.aprīļa spriedumu, 2024.gada 9.martā ap pulksten 2.14 /pers. A/ vadīja citai personai piederošu transportlīdzekli – automašīnu Opel Zafira v/n /reģistrācijas numurs/, ar kuru brauca pa Daugavgrīvas ielu no Baltās ielas puses Podraga ielas virzienā, Rīgā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā.

Motīvu daļa

[3] Tiesas sēdē apsūdzētais savu vainu viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā un 312.panta otrajā daļā atzina pilnībā un lūdza tiesas izmeklēšanā neizdarīt pierādījumu pārbaudi, paskaidroja, ka viņam ir saprotama pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas būtība un procesuālās sekas, kā arī izdarīto nožēloja. Prokurors norādīja, ka apsūdzētā lūgums ir apmierināms.

[4] Saskaņā ar Krimināprocesa likuma 499.pantu tiesa nolēma neizdarīt pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētais atzina savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā, piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai, un tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainu un noziedzīgo nodarījumu kvalifikāciju.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ noziedzīgās darbības pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas un 312.panta otrās daļas kvalificētas pareizi. Bez savas vainas pilnīgas atzīšanas, /pers. A/ vaina viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā ir pierādīta pilnībā ar visiem krimināllietas materiāliem to kopumā un savstarpējā saistībā un tiesai nerodas šaubas par apsūdzētā vainīgumu. Atbilstoši Krimināprocesa likuma 527.panta trešajai daļai pierādījumu analīze un uzskaitījums spriedumā netiek dots, un apsūdzētajam nosakāms sods.

[5] Nosakot soda veidu un mēru apsūdzētajam, tiesa ievēro Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteiktā soda mērķi – atjaunot taisnīgumu, vainīgo personu sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu tiesa, nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību, bet saskaņā ar šā panta trešo daļu tiesa, nosakot soda mēru, ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

[6] Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu, noziedzīgie nodarījumi, kas paredzēti Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā un 312.panta otrajā daļā, klasificējami kā mazāk smagi noziegumi. Atbilstoši Krimināllikuma 9.pantam atzīstams, ka noziedzīgie nodarījumi, ko izdarījis apsūdzētais, izdarīti ar tiešu nodomu.

Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas sankcijā paredzēts, ka soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar probācijas uzraudzību, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz pieciem gadiem.

Krimināllikuma 312.panta otrās daļas sankcijā paredzēts, ka soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar probācijas uzraudzību, vai ar sabiedrisko darbu, vai ar naudas sodu.

Novērtējot apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījuma raksturu, tiesa ņem vērā, ka noziedzīgais nodarījums, kas paredzēts Krimināllikuma 262.panta

pirmajā daļā, apdraud sabiedrisko drošību transportlīdzekļu kustības un ekspluatācijas sfērā, bet Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums apdraud jurisdikcijas intereses tiesas sprieduma izpildē.

[7] Iztiesāšanas laikā, pārbaudot apsūdzētā personību raksturojošos datus, noskaidrots, ka /pers. A/ ir dzimis /datums/, Rīgā, Latvijas Republikas pilsonis, neprecējies, apgādībā personu nav, oficiāli nestrādā, dzīvesvieta – /adrese/, agrāk sodīts 6 reizes, sods nav izciests, sodāmība nav dzēsta:

¾ ar Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 20.aprīļa spriedumu krimināllietā Nr.15220024923 par noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, kas paredzēti Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā un 312.panta otrajā daļā. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, sodam daļēji pieskaitot sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 13.marta spriedumu, galīgais sods noteikts brīvības atņemšana uz 10 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 7 gadiem. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2023.gada 3.maijā – sods nav izciests;

¾ ar Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 13.marta spriedumu krimināllietā Nr.15220007623 par noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, kas paredzēti Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā un 312.panta otrajā daļā. Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu daļēji pievienojot neizciesto papildsodu pēc Rēzeknes tiesas 2018.gada 19.oktobra sprieduma, galīgais sods noteikts – brīvības atņemšana uz 5 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 5 gadiem 3 mēnešiem. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2023.gada 31.martā;

¾ ar Rēzeknes tiesas 2018.gada 19.oktobra spriedumu krimināllietā Nr.11110036318 par noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, kas paredzēti Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā un 312.pantā. Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu daļēji pievienojot neizciesto papildsodu pēc Gulbenes rajona tiesas 2016.gada 1.decembra sprieduma, un piemērojot Krimināllikuma 55.pantu galīgais sods noteikts - brīvības atņemšana uz 4 mēnešiem nosacīti ar pārbaudes laiku uz 8 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 5 gadiem. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2018.gada 30.oktobrī;

¾ ar Gulbenes rajona tiesas 2016.gada 1.decembra spriedumu krimināllietā Nr.11170041816 par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā, sodīts ar sabiedriskajiem darbiem – 120 stundas, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 4 gadiem. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2016.gada 13.decembrī;

¾ ar Balvu rajona tiesas 2007.gada 16.maija spriedumu krimināllietā Nr.11110002907 par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 233.panta otrajā daļā, saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta pirmo daļu un trešo daļu sodīts ar brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem nosacīti ar pārbaudes laiku uz 6 mēnešiem. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2007.gada 29.maijā;

¾ ar Balvu rajona tiesas 2007.gada 18.janvāra spriedumu krimināllietā Nr.11110022406 par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā, sodīts ar sabiedrisko darbu – 120 stundas. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2007.gada 27.martā.

Pēc apsūdzētā vārdiem tiesas sēdē noskaidrots, ka ir 9 klašu izglītība, profesijas nav, veselības stāvoklis labs, pats apsūdzētais norādīja, ka viņam ir atkarība no alkohola, cietumā apmeklē anonīmos alkoholiķus un apmeklē psihologu, pats ir centies cīnīties ar savu atkarību, jo ir trīs reizes kodēts. Pie stūres sēžas, jo kad ir lietojis alkoholu, tad galva nestrādā, ka to nevar darīt un viņam ir aizliegums. Agrāk neesot piemērota brīvības atņemšana, tagad tāda ir un viņš saprotot sekas. Pirms apcietinājuma strādāja par /nosaukums/ /amats/, tikai pēdējo pus gadu strādā neoficiāli, mēneša vidējie ienākumi pēc nodokļu nomaksas 1500 EUR. Bērnu nav, apgādājamo personu nav. Ir draudzene, ar kuru ir faktiskā kopdzīve. Nav piešķirts maznodrošinātā statuss. Cietumā nemācās un neapgūst profesiju, jo kursi būs pieejami tikai no septembra. Par ārstēšanos /ārstniecības iestāde/ vēl apdomājot. Mērķis ir atgriezties darbā, jo tur viņu gaidot. Izdarīto nožēloja.

[8] Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta ceturto daļu brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Tiesa, ņemot vērā spriedumā norādītos konstatētos apstākļus, saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas prasībām, ievērojot lietas apstākļus, /pers. A/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, ņemot vērā apsūdzētā personību, tiesa novērtē apsūdzēto kā personu, kura izdarīto nožēlo un apzinās, ka grib mainīt savu dzīvi, bet iepriekš nepieciešamos secinājumus nav izdarījusi. Kā pats apsūdzētais tiesas sēdē apgalvoja, ka tikai tagad nonākot cietumā apzinās lielās sekas.

Nolūkā sasniegt Krimināllikuma 35.pantā noteiktos soda mērķus, it īpaši, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu un panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas, ņemot vērā /pers. A/ inkriminēto noziedzīgo nodarījumu raksturu, /pers. A/ personību tiesa secina, ka sods apsūdzētajam par viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu nosakāms brīvības atņemšanas veidā. Tiesa secina, ka alternatīvo sodu piemērošana nesasniegs soda mērķi, jo apsūdzētais jau iepriekš ir sodīts par identiska rakstura noziedzīgajiem nodarījumiem, bet pēc soda izciešanas nav izdarījis nekādus secinājumus un turpinājis izdarīt noziedzīgos nodarījumus.

[9] Nosakot soda mēru apsūdzētajam, atbilstoši Krimināllikuma 46. panta trešajai daļai, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa ņem vērā apstākļus, kuri likumā nav paredzēti, un tiesa par atbildību mīkstinošu apstākli abiem noziedzīgajiem nodarījumiem atzīst apsūdzētā /pers. A/ vaļsirdīgo atzīšanos noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā un izdarītā nožēlošanu.

Tiesa ņem vērā, ka /pers. A/ ir izmantojis savas Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību – piekrītot vienkāršākam procesam tiesas izmeklēšanā. Tas, ka apsūdzētais izmanto savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli, bet tiesa ņem vērā pie soda noteikšanas. Šāda atziņa izriet arī no tiesu prakses (*sk. Senāta Krimināllietu departaments nolēmumus lietā Nr. SKK- 232/08*).

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli noziedzīgajam nodarījumam, kas paredzēts Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā atzīstams tas, ka tas veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1. un 12.punktu par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli noziedzīgajam nodarījumam, kas paredzēts Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā atzīstams tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, jo papildus Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 20.aprīļa spriedumam, /pers. A/ ir sodīts arī ar Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 13.marta spriedumu un Rēzeknes tiesas 2018.gada 19.oktobra spriedumu, kā arī tas, ka noziedzīgais nodarījums ir izdarīts alkohola ietekmē.

Tiesas ieskatā, atbildību pastiprinošu apstākļu esamība ir pamats bargāka soda mēra piemērošanai Krimināllikuma panta sankcijas ietvaros un liedz tiesai tiesības piespriest minimālo sodu, jo pēc Krimināllikuma jēgas atbildību pastiprinošu apstākļu esamība jau pati par sevi liedz iespēju tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu (*skat. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2006.gada 8.februāra lēmumā lietā Nr.SKK01-74/06*).

[10] Novērtējot lietas apstākļus, ievērojot, ka apsūdzētais izmantoja savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, kā arī ņemot vērā atbildību mīkstinošo un atbildību pastiprinošos apstākļus, tiesa uzskata, ka /pers. A/ nosakāms sods pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas – brīvības atņemšana uz 5 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 gadiem, bet pēc Krimināllikuma 312.panta otrās daļas – brīvības atņemšana uz 5 mēnešiem.

Ņemot vērā, ka abi apsūdzētā izdarītie noziedzīgie nodarījumi ir mazāk smagi noziegumi, tad sods pēc noziedzīgu nodarījumu kopības nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu.

Izvērtējot minēto, tiesa atzīst, lai nodrošinātu apsūdzētā sodīšanu par visiem izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem un sekmētu kriminālsoda mērķa sasniegšanu pie soda noteikšanas par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem /pers. A/ piemērojams daļējs sodu saskaitīšanas princips, uzskatot, ka šāds sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības sasniegs likumā paredzēto soda mērķi.

Arī 2008.gada 1.jūlija Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces lēmumā "Sodu piemērošanas politika" ir norādīts, ka nosakot sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, vispārējos gadījumos piemērojama piespriesto sodu daļēja saskaitīšana. Savukārt galīgā soda noteikšana, ietverot vieglāko sodu smagākajā, kā arī pilnīgi saskaitot piespriestos sodus, var tikt piemērota īpašos gadījumos.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu, pēc noziedzīgo nodarījuma kopības daļēji saskaitot šajā spriedumā piespriestos sodus, sods nosakāms – brīvības atņemšana uz 9 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 5 gadiem.

Tiesas ieskatā noteiktais sods uzskatāms par individualizētu un humānu, kā arī tieši šāds sods veicinās arī soda prevencijas uzdevuma izpildi. Tiesa cer, ka izciešot ar šo spriedumu piespriesto sodu, apsūdzētais vairs neizdarīs likumpārkāpumus.

[11] Tiesa konstatē, ka /pers. A/ ar Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 20.aprīļa spriedumu krimināllietā Nr.15220024923 sodīts ar brīvības atņemšana uz 10 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 7 gadiem. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2023.gada 3.maijā, proti, pirms šajā kriminālprocesā inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas.

Atbilstoši Krimināllikuma 51.panta pirmajai daļai, ja notiesātais pēc sprieduma spēkā stāšanās, bet pirms pilnīgas soda izciešanas izdarījis jaunu noziedzīgu nodarījumu, tiesa jaunajā spriedumā noteiktajam sodam pilnīgi vai daļēji pievieno sodu, kas nav izciests pēc iepriekšējā sprieduma. Saskaņā ar šī panta 1.[1] un otro daļu, nosakot sodu pēc vairākiem spriedumiem, sodam pievieno ne mazāk kā vienu trešdaļu no neizciestā soda, ja ir konstatēts noziedzīgu nodarījumu recidīvs. Galīgajam sodam pēc vairākiem spriedumiem jābūt lielākam par sodu, kāds noteikts par jaunu izdarītu noziedzīgu nodarījumu, kā arī par neizciestā soda daļu pēc iepriekšējā sprieduma.

Ievērojot minēto, /pers. A/ galīgais sods nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu.

Saskaņā ar Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 20.aprīļa spriedumu /pers. A/ brīvības atņemšanas soda izciešanā ieskaitīts laiks no 2023.gada 19.marta līdz 2023.gada 20.martam (divas dienas) un 2023.gada 30.janvāris (viena diena), bet papildsoda - transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana – izciešanā ieskaitīts laiks no 2023.gada 31.marta līdz 2023.gada 20.aprīlim. Atbilstoši Sodu reģistrā esošajai informācijai /pers. A/ Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 20.aprīļa spriedumā noteiktā brīvības atņemšanas soda izciešanai aizturēts 2024.gada 9.martā. Ievērojot minēto uz 2024.gada 7.augustu pēc minētā sprieduma /pers. A/ ir izcietis 5 mēnešus un 2 dienas brīvības atņemšanas sodu, bet neizciestā brīvības atņemšanas soda daļa ir 4 mēneši un 28 dienas.

Ievērojot minēto saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu šajā spriedumā noteiktajam sodam daļēji pievienojams sods, kas nav izciests pēc Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 20.aprīļa sprieduma, un galīgais sods nosakāms brīvības atņemšana uz 1 gadu, atņemot transportlīdzekļa tiesības uz 7 gadiem 6 mēnešiem.

[12] Augstākās tiesas judikatūrā ir pausta atziņai, ka Krimināllikuma 52. panta ceturto daļu ir nepieciešams interpretēt atbilstoši tās mērķim. Minētā tiesību norma nodrošina to, ka jebkāds ieslodzījumā (nebrīvē) pavadītais laika periods, piemēram, aizturēšana vai apcietinājums tiek ieskaitīts brīvības atņemšanas soda termiņā. Minētās tiesību normas mērķis nav bijis radīt situāciju, kad viens un tas pats pavadītais laika periods ieslodzījumā, t. i., atrodoties ieslodzījuma vietā gan apcietinātā, gan notiesātā statusā, tiktu ieskaitīts dubultā galīgajā soda termiņā, tādējādi radot divkāršu brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņa samazinājumu jeb tā dēvēto „dubultieskaitu".(*Senāta 2024. gada 11. janvāra lēmums, Lieta Nr. 11087044122, SKK-85/2024, ECLI:LV:AT:2024:0111.11087044122.8.L*)

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu (*likuma redakcijā no o 2020. gada 6. jūlija)* soda termiņus skaita gados, mēnešos un dienās. Apcietinājumu tiesa ieskaita soda laikā, vienu apcietinājuma dienu rēķinot kā vienu brīvības atņemšanas dienu. Aizturēšanu tiesa ieskaita soda laikā, aizturēšanu līdz divdesmit četrām stundām rēķinot kā vienu brīvības atņemšanas dienu. Soda laikā netiek ieskaitīts tāds apcietinājums, kas laika ziņā sakrīt ar brīvības atņemšanas soda izciešanu par citu noziedzīgu nodarījumu.

Norādītās tiesību normas pēdējais teikums Krimināllikuma 52. panta ceturtajā daļā iekļauts ar 2020. gada 11. jūnija likumu „Grozījumi Krimināllikumā" (*spēkā no 2020. gada 6. jūlija*). Augtākās tiesas Senāta judikatūrā jau agrāk izteikta atziņa par Krimināllikuma 52. panta ceturtās daļas piemērošanu. Senāts, iztulkojot norādīto tiesību normu, atzinis, ka jāvadās no Krimināllikuma 52. panta ceturtajā daļā ietvertā principa, ka iepriekšējo apcietinājumu tiesa ieskaita soda laikā, skaitot vienu iepriekšējā apcietinājuma dienu par vienu brīvības atņemšanas dienu. Kā arī norādījis, ka gadījumos, kad notiesātajam, kurš izcieš brīvības atņemšanas sodu saskaņā ar iepriekšējo spriedumu, jaunajā lietā tiek piemērots drošības līdzeklis – apcietinājums –, soda izciešana pēc iepriekšējā sprieduma tiek pārtraukta, jo apcietinājumam un brīvības atņemšanai ir atšķirīgi mērķi un personas vienlaicīgu atrašanos šādos statusos likums neparedz, turklāt apcietinājuma piemērošana ir vērsta uz personas, kas izcieš brīvības atņemšanas sodu, tiesību papildu ierobežošanu. Tādējādi neizciestais sods pēc iepriekšējā sprieduma tiek rēķināts uz lēmuma par apcietinājuma piemērošanu pieņemšanas dienu, savukārt apcietinājuma laiks saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta piekto daļu tiek ieskaitīts soda termiņā jaunajā lietā (*Senāta 2014. gada 24. aprīļa lēmums lietā Nr. SKK-8/2014, 11200037711*). Augstākās tiesas Senāts iepazīstoties ar 2020. gada 11. jūnija likuma „Grozījumi Krimināllikumā" likumprojektu Nr.425/Lp13 un tam pievienotajiem dokumentiem pirms otrā lasījuma – Tieslietu ministra vēstuli Latvijas Republikas Saeimas Juridiskajai komisijai – ir konstatējis, ka priekšlikumā Nr.5 ir 6 izklāstīts pamatojums Krimināllikuma 52. panta ceturtās daļas grozījumiem: „Ar minēto grozījumu tiks novērstas praksē pastāvošās neskaidrības ar galīgā brīvības atņemšanas soda termiņa noteikšanu, ja persona vienlaikus izcieš gan brīvības atņemšanas sodu, gan arī atrodas apcietinājumā citā krimināllietā. [..] Krimināllikuma 52. panta ceturto daļu ir nepieciešams interpretēt atbilstoši tās mērķim. Minētā tiesību norma nodrošina to, ka jebkāds ieslodzījumā (nebrīvē) pavadītais laika periods, piemēram, aizturēšana vai apcietinājums tiek ieskaitīts brīvības atņemšanas soda termiņā. Minētās tiesību normas mērķis nav bijis radīt situāciju, kad viens un tas pats pavadītais laika periods ieslodzījumā, t.i., atrodoties ieslodzījuma vietā gan apcietinātā, gan notiesātā statusā, tiktu ieskaitīts dubultā galīgajā soda termiņā, tādējādi radot divkāršu brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņa samazinājumu jeb tā dēvēto „dubultieskaitu". Lai nepieļautu iepriekš izveidojušos praksi, Augstākās tiesas Krimināllietu departaments 2014. gada 24. aprīlī pieņēma lēmumu lietā Nr. SKK-8/2014 (Tieslietu ministrijas priekšlikumi 13. Saeimas likumprojektam Nr. 425/Lp13). Tādējādi secināms, ka ar 2020. gada 11. jūnija likumu „Grozījumi Krimināllikumā" Krimināllikuma 52. panta ceturtajā daļā tika precizēti jau tiesu praksē atbilstoši Senāta judikatūrai interpretētie minētās tiesību normas piemērošanas nosacījumi. (*Senāta 2023. gada 13. oktobra lēmuma lietā Nr. SKK 322/2023, ECLI:LV:AT:2023:1013.11360025318.22.L, 10. punkts*)

Ievērojot minēto un ņemot vērā, ka ar šo spriedumu saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu /pers. A/ ir noteikts galīgais sods, šajā spriedumā noteiktajam sodam daļēji pievienojot sodu, kas nav izciests pēc Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 20.aprīļa sprieduma, kāds tas ir uz sprieduma taisīšanas brīdi, proti uz 2024.gada 7.augustu, lai nodrošinātu spriedumā noteiktā galīgā soda izpildes nepārtrauktību un novērstu to, ka pēc Rīgas pilsētas tiesas

2023.gada 20.aprīļa sprieduma /pers. A/ izciestā soda daļa no 2024.gada 7.augusta līdz šī sprieduma spēkā stāšanās brīdim, nav ieskaitīta /pers. A/ brīvības atņemšanas soda izciešanā pēc šī sprieduma, tiesa atzīst, ka ar spriedumu apsūdzētajam nepieciešams piemērot drošības līdzekli apcietinājumu, bet apcietinājumā pavadītais laiks ir ieskaitāms brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņā, jo konkrētajā gadījumā tas neveidos divkāršu brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņa samazinājumu jeb tā dēvēto „dubultieskaitu".

Līdz ar to saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņā ieskaitāms šajā kriminālprocesā aizturēšanā un apcietinājumā pavadītais laiks 2024.gada 9.marta no plkst.3.47 līdz plkst.17.15, kas atbilst 1 brīvības atņemšanas dienai, un no 2024.gada 7.augusta līdz šī sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

[13] Saskaņā ar Krimināllikuma 70.[14] panta 1.[1] daļu, ja izdarīts šā likuma 262. vai 262.[1] pantā paredzētais noziedzīgais nodarījums ar transportlīdzekli, kas pieder citai personai, no noziedzīgu nodarījumu izdarījušās personas piedzen pilnu vai daļēju šā transportlīdzekļa vērtību.

No lietas materiāliem redzams, ka automašīna Opel Zafira v/n /reģistrācijas numurs/ nepieder apsūdzētajam /pers. A/. Līdz ar to saskaņā ar Krimināllikuma 70.[14] panta 1.[1] daļu, no /pers. A/ valsts labā piedzenama ir piedzenama pilna transportlīdzekļa automašīnas Opel Zafira, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ vērtība, kas sastāda 1964,00 EUR.

[14] Arests apsūdzētā mantai nav uzlikts.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499., 511., 512., 520., 523., 524., 527., 528., 529. un 530. pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem.

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu, pēc noziedzīgo nodarījumu kopības daļēji saskaitot piespriestos sodus, /pers. A/ sodu noteikt brīvības atņemšanu uz 9 (deviņiem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu šajā spriedumā noteiktajam sodam daļēji pievienot sodu, kas nav izciests pēc Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 20.aprīļa sprieduma, un galīgo sodu /pers. A/ noteikt brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 7 (septiņiem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņā ieskaitīt šajā kriminālprocesā aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku 2024.gada 9.martā no plkst.3.47 līdz plkst.17.15, kas atbilst 1 (vienai) brīvības atņemšanas dienai, un no 2024.gada 7.augusta līdz šī sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

Līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim /pers. A/ piemērot drošības līdzekli - apcietinājumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 70.[14] panta 1.[1] daļu piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts labā pilnu transportlīdzekļa – automašīnas Opel Zafira, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, vērtību 1964,00 EUR (viens tūkstotis deviņi simti sešdesmit četri *euro* 0 centi) apmērā, par labu valstij, nosakot 30 dienu termiņu no nolēmuma spēkā stāšanās dienas sprieduma labprātīgai izpildei, samaksu veicot - Valsts kase, Reģ.Nr.90000050138, Valsts kases kontā Nr.LV21TREL1060001219000, maksājuma mērķis: konfiscējamās mantas aizstāšana, /pers. A/, personas kods /personas kods/, kriminālprocesā Nr.15220019424/K77-2281-24/70, maksājuma veikšanas faktu apliecinošu dokumentu iesniedzot Rīgas pilsētas tiesā (Valērijas Seiles iela 10, Rīga).

Pilnu spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas tiesā (Valērijas Seiles iela 10, Rīga).

Pilns spriedums pieejams 2024.gada 30.augustā.

Tiesnese **V.Rūsiņa**

DOKUMENTS IR ELEKTRONISKI PARAKSTĪTS AR DROŠU ELEKTRONISKO PARAKSTU UN SATUR LAIKA ZĪMOGU